

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Marele dar al credinții.

(Urmare.)

Toma Moro, mare Cancelar (prim ministru) al Angliei, nu se învoi nici un să subscrie legea de despărțare a țării de Biserica Romei, care se hotărâse regele Henric VIII. ca să-și împlinească poftele sale trupești, de preacurvii. Acest rege preacurvar se rupse de Papa dela Roma, care nu voia să-l despărțască de prima sa muiere legiuită, și s'a declarat pe sine de Capul Bisericii anglice. A stat tot un jurământ de supremație, care trebuiau să-l facă tot supușii lui, ca să-l recunoască pe el de Cap al Bisericii din Anglia. Toma Moro n'a vrut să facă acest jurământ.

De aceea Toma a fost aruncat în temniță, și osândit la moarte. Săpune-te regelui, îi ziseră o seamă de înși, poți tare ușor să te desfaci, să te deslipești de Papa dela Roma, așa a hotărât Parlamentul. Parlamentul din Anglia răspunse Toma, a hotărât că se poate, dar este un alt Parlament care zice că nu se poate, și acesta este Parlamentul Bisericii universale adevărată al Săboarelor ecumenice. Aceste mari adunări ale Bisericii catolice, ținute în toate veacurile, desmințesc parlamentul vostru, și voi poftiți ca eu să mă supun la acest din urmă parlament? Parlamentul britanic (al

Angliei) zice da, Biserica catolică zice nu, și-l dovedește de greșală și de înșălăciune.

De fapt: ce putere are un parlament, în asemănare cu parlamentul Bisericii Catolice din toate țările și din toate veacurile? ●

Temeliile credinții. Minunile. D'Agnesseau. În credință noi avem o siguranță absolută, întemeiată pe cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu este acela, care ne face să cunoaștem Preasfânta Treime, Ceriul, s'au Raiul, Iadul, iertarea păcatelor, și toate învățăturile pe cari noi le credem. Dar noi știm foarte sigur, că Dumnezeu a grăit lumii, și aceasta o știm din minuni, cari sunt dovada cea mai limpede a lucrării lui Dumnezeu și ca un pecet împărătesc a lui Dumnezeu. Minunile pe cari le-a făcut Dumnezeu pentru întărirea descoperirii creștinești, sunt fapte cu totul sigure. D'Agnesseau, un bărbat nobil cu suflet mare, scria fiului său: *Să ne bucurăm, că minunile, pe cari se întemeiază credința noastră sunt fapte atât de sigure, pe cât sunt de sigure cuceririle lui Alexandru cel Mare ori moartea lui Iuliu Cesar.*

Temelia credinții. Orbul din naștere. Când vorbim despre minunile pe cari se întemeiază credința noastră, înțelegem minunile cuprinse

în sfânta Scriptură, și mai ales minunea învierii Domnului nostru Isus Hristos. Aceste minuni sunt cu mult mai sigure, decât cele mai vestite întâmplări din istorie. Așa că nu este în întregă, istoria vre-o întâmplare, care să aibă dovezile și mărturisirile pe cari le au faptele, din sfânta Evanghelie. De pildă strălucită ne poate servi vindecarea orbului din naștere, pe care o cetim la Sf. Ioan cap. 9 asupra căreia Fariserii au făcut o cercetare foarte amănunțită.

Minuni în zilele noastre. Sf. Ianuarie în Neapol. Sunt o seamă de necredincioși, cari zic: Eu aș crede în minuni, dacă aș fi martor la vre-o minune. O astfel de vorbire nu e la loc. Trebuie să primim ceea ce mărturisește și ne spune istoria adevărată; dar istoria este plină de fapte minunate, ce nu se pot răsturna. De altcun cel ce ar dori să vadă minuni, își poate împlini dorul. Să meargă la Lourdes în Franța, în zile de mari pelerinagii, va vedea ceea ce mii de martori au văzut de sute de ori: minunate vindecări săvârșite prin chemarea într'ajutor a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu dela Lourdes. Ori se meargă la Neapol — în Italia, în 19 Septembrie din fie care an, ori în cea dintâi Duminecă din luna Maiu; acolo va vedea minunea Sfântului Ianuarie Martirul, adevă curgerea și fierberea sângelui acestui sfânt Mucenic.

În catedrala din Neapol este o capelă numită a *Tesaurului*, unde se păstrează prețioasele moaște ale sfântului Ianuarie, episcop din Benevent, care suferi moarte de mucenic sub împăratul Dioclețian în anul 305. Acolo se păstrează capul sfântului Mucenic, și o parte din sângele său, în două vase de sticlă foarte vechie.

Acest sânge este închiegat și de culoare negrie. Când vasele se pun înaintea Capului Sfântului Ianuarie, făcându-se unele rugăciuni din partea întreg poporului adunat în Biserică, sângele se face curgător și roșu, ca și când atunci ar fi eșit din carne viie, se vede acel sânge spumând și fierbând ca și cum fierbe apa la foc, și pe când mai înainte acel sânge nu umplea decât jumătate din vasul de sticlă, în aceea fierbere se ridică până în vârful vasului; cu toate acestea atingând cu mâna vasele, se găsesc mai de tot răci. Când apoi se iau sticlele din fața Capului, sângele iarăș se incheagă ca și mai înainte. Iată vestita minune a sfântului Ianuarie la care ori și cine poate fi martor.

Tocmai când scriam acestea, am citit în ziarul politic-religios din Roma: *Observatorul Roman* — în Nr. 6 de Duminecă 9 Ianuarie 1927 — despre o vindecare extraordinară a unui greu rănit englez — la Lourdes. —

Aceasta minune se publică pe larg în sus pomenitul ziar la loc de frunte, în articol de fond sau editorial, în o corespondență din Lourdes. — E vorba de cazul Domnului Iohn Traynor din eparhia Liverpool, fost soldat în marina engleză și greu rănit de război. Vindecarea lui minunată — prin mijlocirea Preacuratei Vergure Maria — s'a întâmplat la Lourdes în 25 Iulie 1923; și că vindecarea aceasta a fost prin o adevărată minune — s'a întărit din partea Oficiului de constatări medicale — în anul trecut 1926.

Căci trebuie să se știe, că la aceea vestită Mănăstire dela Lourdes, este o Diregătorie sau Oficiu din mări mulți doftori sau medici, cari statornesc cari vindecări sunt adevărate minuni.

Istoria acelu erou de război se

cuprinde în procesul verbal publicat în ziarul: *Journal de la Grotte*.

Minune viiă, până la capătul lumii: Biserica. Sosirea sfântului Petru în Roma. — Acelora, cari cu ochii lor ar vrea să vadă minunile, li se mai poate răspunde: Priviți Biserica catolică, ea este o minune viiă. Biserica nu ar putea sta, dacă nu ar avea la temelie ei minunile, și de multă vreme ar fi încetat să fie, dacă nu ar susține-o o putere mai pe sus decât omenească. Așezarea religiunii creștine în inima păgânismului, arată și dovedește dumnezeirea sa într'un chip văzut. Apostolii, însărcinați să schimbe, să strămute și să înnoiască fața lumii păgânești, în chip omenesc nu puteau săvârși acest lucru, și dacă totuși au făcut-o aceasta, e dovadă, că ei au fost nu filozofi ori înșelători, ci adevărați Apostoli, adevărați trimiși ai lui Dumnezeu.

Un părinte al Bisericii ne zugrăvește acest adevăr, înfățișându-ne într'o formă dramatică sosirea sfântului Petru în Roma. — El scrie așa: Când veni sfântul Petru în Roma sub împăratul Claudiu, în anul 42 dela Nașterea Dlui Hristos, obosit de drum se pune se șadă lângă poarta Navală. Un cetățean din Roma, dornic de vesti nouă, mirându-se de hainele acelu străin, de fața serioasă și plină de pricepere a lui, se prinse la vorbă cu el, zicându-i: Străinule, cine ești tu și de unde vii? Eu sunt după neam Jidov, născut în Vitsaida din Galilea. — Cu ce plan, cu ce gând vii tu în capitala imperiului roman.

Ca trimis din partea lui Dumnezeu, vin să statoresc o nouă religie. Ce zici? vrei să statorești o nouă religie? Într'adevăr lucrul acesta este foarte greu!! — Tu dară ești un om puternic, un fruntaș din neamul tău?

Dimpotrivă, sunt un om de rând, cuprinderea mea era să fiu pescar. — Trebuie dară că ai prietini puternici la Curtea Cesarului, bărbați cari te vor sprijini pe lângă Impăratul? — Nu cunosc pe nime dela Curtea împărătească. — Oh zeule Iupiter, dar atunci tu mă pui în uimire! — Și ce nouă dumnezeire aduci tu aici în Roma? — Eu propovăduesc pe Dumnezeu cel adevărat, care a zidit ceriul și pământul. Care este acest adevărat Dumnezeu? și ce ne spui tu despre el? — Este un singur Dumnezeu în trei fețe; este singurul adevărat Dumnezeu, și toți dumnezeii din împărăția Romei sunt dumnezei mincinoși, iscodiți de diavolul. — Acest Dumnezeu adevărat a trimis în lume pe unul său născut Fiu, pe Domnul Nostru Isus Hristos, care a murit pe Cruce în Ierusalim, și a înviat din morți.

Aceasta învățătură e cu totul nouă, și de necrezut. Și tu socoți, că învățatura aceasta o vei statornici în Roma, în capitala lumii civilizate și a luminei? Da, în Roma, și în scurtă vreme o vor primi toți cetățenii, apoi aceasta învățătură de aci se va propovădui în toată lumea. — Și câtă vreme socoți tu că va ținea aceasta nouă lege? — În toatea veacurile, până la capătul lumii. — Oh zeilor nemuritori! așa ceva nime n'a visat niciodată!... Atunci, oh străinule, tu trebuie să începi a-ți face prietini și apărători, sprijinitori printre cei bogați și puternici.

(Va urma.)

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“
tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Iubileul diecezei române unite de Oradea. Clerul și credincioșii acestei eparhii est timp vor prăznuî anul al 15-lea dela înființarea diecezei lor. Încă din anul trecut s'a luat măsuri de pregătire, ca serbările jubulare să se țină cu un fast extraordinar. În legătură cu acest jubileu se va organiza și un *pelerinaj la eterna cetate a Romei*. Pelerinajul se va face după prevedere cam în luna Mai ori Iunie crt. computându-se cheltuielile de tren, vipt și cvarțir aproximativ la 15 mii Lei. Anunțăm cu bucurie acest eveniment și indemnăm cu toate căldura pe credincioșii noștri să ia parte la aceste serbări pe cum și la pelerinajul, care promise a avea număroși participanți.

Colectă. Pentru ajutorarea incendiaților din Bacău și a sinistraților din țară în Biserica română gcăt. din Sighet s'a făcut colectă, a cărei rezultat a fost, că s'au adunat 800 (opt sute) Lei. Aceasta sumă s'a administrat Prefecturii județene, despre ce s'a primit chitanța cu data 11 Febr. crt. No. 180—927.

Biblioteca poporală creștină din Maramureș. Pentru intenzificarea vieții sufletești a credincioșilor am hotărît cu prețiosul concurs al celor mai chiermași, să scoatem unele broșuri scrise la înțelesul tuturor, sub titulatura de mai sus, prin cari se lămurere unei adevăruri istorice și da credință.

Broșura No. 1. e sub tipar și va conținea în un complex disertația *Marele dar al credinții*. De psendonimul Părintele dela Bistrița. Doritorii o pot deja comanda la Librăria Asec. Sighet Piața Unirii 25. Prețul va fi costul propriu cca 3—4 Lei.

Aflarea capului Sf. Ioan Botezătorul — 24 Februarie. — Știm cumcă trupul Sf. Ioan Botezătorul lui Hristos și inaintea mergătorul s'a îngropat prin discipulii lui, iar capul Sfântului l'a îngropat în curtea sa Irod.

Despre aflarea capului Sf. Ioan ne a remas tradițiunea, că întâi a fost aflat de doi clerici în anul 364 d. Hr., apoi cumcă capul Sfântului ar fi ajuns în mâna unui olar, care îl ținea ascuns într'o oală și îl păzea cu credință, de oarece având în casa sa Sfântul cap, i-i mergea bine meseria. La moartea sa olarul a testat capul fiicei sale, de la dânsa a ajuns în mâinile unui calugăr arian, care facea cu dânsul propaganda arianismului. Calugărul părăsind peșterea, în care a trăit, Capul Sf. Ioan a remas acolo.

În timpul persecuțiunilor, creștinii aveau datina a ascunde osemintele sfinților martiri, precum și ornatele sfinte bisericesti, iar după ce a trecut persecuțiunea, le scoteau. S'a întâmplat însă adeseori, că nu s'a mai știut unde s'a ascuns osemintele cele sfinte ci acele s'au aflat din grația dumnezeiească prin arătarea câte a unei minuni.

Astfel și capul Sf. Ioan Botezătorul după a doua aflare fu ascuns și abea pe la anul 823 d. Hr. în ziua de 25 Mai s'a aflat din nou prin un preot. Aceasta s'a întâmplat în Capadochia sub împărăteasa Teodora și fiul ei Michail, când aflându-se capul Sf. Ioan s'a transportat cu procesiune și cu mare onoare la Constantinopole. A treia oară Sfântul Cap s'a aflat într'un vas de argint. Mai târziu prin grecii refugiați a fost dus la Roma, unde e și azi depus și cinstit în biserica din Piazza di S. Silvestro în Capite.

Calendar săptămânal.

20—26 Februarie 1927.

- 20. Dumineca Fiului rătăcit, ev. d. Luca 15, 11, P. Leon ep.
- 21. Luni P. Timoteiu.
- 22. Marți. M. din Evgenia.
- 23. Mercur. M. Policarp.
- 24. Joi. † Alf. c. S. I. B.
- 25. Vineri. P. Tarasie † 807 d. Hr.
- 26. Sâmbătă. P. Porfirie † 421 d. Hr.